

Een kijk van nu ..... op 'n kiek van toen

Dit is „de kop” boven onze nieuwe rubriek, waarvoor wij een beroep doen op onze lezers ons hun fotomateriaal te lenen. Onze gedachten gaan uit naar foto's, liefst minimaal zo'n 30 jaar oud, waarbij de „kiek van toen”, met „een kiek van nu”, kan worden vergeleken.

Voor de jongeren onder u, is de betekenis van een „kiek” of „kiekje”, een foto, populair gemaakt in de tweede helft van de vorige eeuw door J.D. Kiek (1857-1882). Hij was de eerste studenten- en beroepsfotograaf van Nederland en woonde in Leiden.

De foto's voor de „kijk van nu”, worden verzorgd door onze actieve fotograven, de heren A.J. van Weerdenburg uit De Meern en A. Brosi in Vleuten, die ook bijgaande eerste „kijk op”, met gevaar voor eigen leven hebben geproduceerd vanaf het viaduct over de Meerndijk van de rijksweg A12.

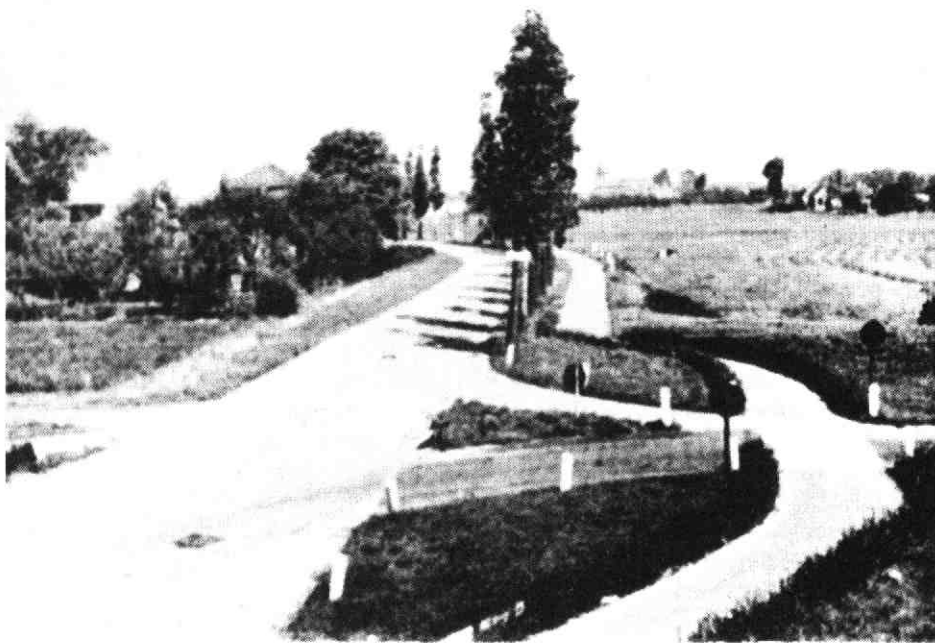
Kijkt u uw oude foto's er eens op na, er mogen best ook personen op voorkomen, en bel ons! Wij komen dan onmiddellijk uw foto ophalen en binnen 14 dagen heeft u hem weer terug.

De eerste „kijk van nu”, betreft een unieke foto van de Meerndijk te De Meern, eveneens genomen vanaf het viaduct, weliswaar de vóórganger van het huidige, en wel in één van de eerste jaren van de IIe W.O. De r.k. kerk, opgeleverd in 1940, staat er al op.

De foto komt uit een boekwerk, dat in de oorlog werd uitgegeven onder de titel „Mussert als Ingenieur”, bij gelegenheid van zijn vijftigste verjaardag, waarin zijn werken, geheel in het teken van diens grootheden denken worden beschreven. Mussert, was vóór zijn „leiderschap van het Nederlandse volk”, ingenieur bij de Provinciale Waterstaat in Utrecht.

Voorts onderscheiden wij, rechts midden in het weiland, het elektrische gemaal, dat nog geheel vrij stond in het weiland aan de Achtkantenmolenvliet, nu hoek Mauritslaan en de Dompelaar. Dit gemaal verzorgde eertijds, maar ook nu nog de waterhuishouding in deze omgeving. De Achtkantenmolenvliet is de watergang die nu nog loopt achter de huizen gelegen ten westen van de Mereveldlaan en was destijds de grens tussen de gemeenten Oudenrijn en Veldhuizen.

Links van de Meerndijk, zien we nog net de voorgevel van een langhuisboerderij met meer naar de weg toe een hooischelf. Eind zestigerjaren was hier een jeugdhonk in gevestigd „De Kruk” genaamd, die in de oudejaarsnacht, midden zeventiger jaren in „vuurwerk” op ging. Tegenover de hooischelf, rechts van de Meerndijk zien

we nog vaag 'n koebeest staan, en geloof me, met een waarheid als een koe, nog zonder „gele kaasplankjes” in de oren en een die je nog „bij de horens kon vatten”, want die worden tegenwoordig ook al verwijderd, nu we het toch over „koetjes en kalfjes” hebben.

Tenslotte valt bij de oude foto nog op, dat slechts een drietal eenvoudige borden het „verkeer” ... nou ja ... in goede banen leidde. Kortom een nostalgische prent met de uitstraling van een stille autoloze zondag .....

In tegenstelling met de foto van nu die als het ware de onrust van deze tijd weerspiegelt. De omgeving, aangetast door 'n woud van palen, weliswaar bestand tegen de zure regen, kwistig geplant door fantasievolle ambtenaren, geardeerd met schreeuwerige borden, zo-

als dat tegenwoordig kennelijk moet, om ons met veel tam-tam de weg te wijzen naar waar het gevaarlijk toeven is.

Heus er staan er nu zo'n 75, waarvan een 15-tal hele grote, 12 minder grote- en tientallen gebods- en verbodsborden, die ons niet alleen maar de nationale kleuren opdringen! Mocht dit niet voldoende zijn, dan zijn er nog 18 verkeerslichten, die voor de nodige illuminatie zorgen en met de kleuren oranje en groen het kleurenpalet vervolmaken. Ook zien we de prille aanzet voor het „grootse kunstwerk”, tussen de twee rechtse verkeerslichten, die het plein een grootsteeds aanzicht moet geven met als apotheose de toevoeging van een „Meridiaan”. Ik hou m 'n hart vast ...

Tot de volgende Kijk.

H.v.E.